

Еминентни војни аналитичар Мирослав Лазански интервјуисао је другог човека Алијансе, адмирала Ђампаоло ди Паолија у Београду током трајања стратегијске конференције НАТО-а и савезника. Господин Лазански је својим питањима “погодио у центар” јер се на основу одговора адмирала ди Паолија, шефа Војног комитета НАТО пакта, јасно може увидети офанзивна стратегија тог савеза, насупротив уверавањима министра Шутановца и осталих државних руководилаца и представника политичких странака који се залажу за приступање Србије поменутом савезу. Наиме, на директно питање зашто у стратешкој концепцији НАТО из 1999. год. нема више речи “у складу с начелима Повеље УН, адмирал је одговорио следећим речима: “Зато што савез делује увек у складу с Повељом УН и нема потребе да се то наглашава. То се само по себи подразумева.” [\[1\]](#)

Да ова изјава представља директну лаж, можемо да се сваког дана уверимо на примеру Либије коју НАТО пакт немилосрдно бомбардује под лажним изговором заштите цивилног становништва, што довољно говори о лицемерју саме Алијансе и њених челника. Мирослав Лазански је такође поменутом адмиралу поставио питање да ли се једним насиљем може решавати друго насиље и зашто је НАТО такав један рат уопште и био потребан. Адмирал је наравно избегао директан одговор, при чему је изјавио да је питање “постављено на чудан начин”, и да наводно НАТО тај рат није био потребан јер то уопште и није рат(!). Када је господин Лазански упитао адмирала шта се догађа у Либији уколико не рат НАТО против либијске армије, адмирал је одговорио следеће: “Оно што ми радимо, одговор је на резолуцију Савета безбедности УН која нас све обавезује, укључујући и вас, да заштитимо либијски народ од његовог убилачког лидера.

Резолуција 1973 јасно то дефинише. Нису побуњеници ти који убијају свој народ, већ Гадафи то ради. Извините, он ракетама гађа цивиле у Мисрати”. Сва срећа да је господин Лазански наставио са провокативним питањима која су на прави начин на светло дана изнела све лицемерје и ароганцију поменутог адмирала, не заборавимо другог човека по хијерархији у Северноатлантском савезу. Следеће питање гласило је: “А ви бомбама гађате цивиле у Триполију?”, на шта је ди Паоли одговорио да снаге НАТО пакта гађају Гадафијеве снаге, а не цивиле. Ово оправдање делује најблаже речено као потпуна лаж која сваким даном, како расте број цивилних жртава, добија ново значење. Најстрашније је то што се пред очима читавог света одвија један отворени злочин против једног народа у виду бомбардовања које не постиже нити ће постићи свој циљ. Не заборавимо да су побуњеници састављени од различитих фракција и да упркос томе

што добијају подршку НАТО пакта из ваздуха, на овом месту не можемо а да не повучемо паралелу са Косовом и улози НАТО алијансе у стварању једне квазидржаве, не могу да значајније угрозе трупе регуларне либијске армије а да не говоримо о освајању Триполија, упркос томе што су капацитети либијске армије несумњиво умањени константним бомбардовањем из ваздуха. Да су напади НАТО често неефикасни, потврђују и губици на страни побуњеника који су “коллатерална штета”, да се послужимо добро нам познатом НАТО терминологијом, овога рата. [2]

Несумњиво је да иза НАТО „интервенције“ у Либији стоји огромни либијски капитал и акције у Италији, као и богатство ове земље које је наравно оличено у нафти. Адмирал ди Паоли је на ово питање господина Лазанског само лаконски одговорио да је оно “идеолошки обојено”. Али којом се то идеологијом служи НАТО када под плаштом хуманитарне помоћи убија цивиле, децу и чланове породица Либијских лидера? Да ли је то рат до потпуног истребљења?

Чини се да је НАТО пакт у немогућности да и после вишемесечног бомбардовања Триполија и положаја либијске армије битније помогне побуњеницима који не успевају да начине значајне успехе на терену. “Упркос томе што су током дана покренуле офанзиву опозиционе снаге нису успеле да начине већи пробој. У ноћи између уторка и среде настављено је бомбардовање Триполија. Бомбе су погодиле војне и цивилне мете у Фирнагу, једном од највећих насеља у Триполију и Аин Зару, уз људске жртве, јавља либијска државна телевизија. [3]

Упркос томе што Либија највероватније више не располаже са противваздушном одбраном [4] и уз чињеницу да су њене снаге изложене константним нападима из ваздуха оне се ипак са релативним успехом носе са поприлично неорганизованим побуњеницима. НАТО пакту такође не иде у прилог ни чињеница да не постоји јасно дефинисани фронт који дели зарађене стране, јер су се либијске трупе у доброј мери инфилтрирале у редове побуњеника и зато НАТО пакт

често греши убијајући побуњенике уместо либијских војника. Дакле, поставља се питање шта је даље чинити НАТО алијанси пошто је сасвим јасно да она није у стању да из ваздуха постигне своје циљеве, нарочито са тако неорганизованом пешадијом на терену. Кључно је питање да ли ће се саме трупе НАТО пакта у некој поодмаклој фази бомбардовања укључити у сукоб у Либији. То не можемо у потпуности искључити као опцију, али морамо да напоменемо да војни и материјални ресурси НАТО пакта нису неисцрпни. Осим тога постоји још много неуралгичних тачака, попут Сирије на пример, где НАТО (читај САД и Израел) настоје да путем унутрашњих немира дестабилизују власт у Дамаску. Оне то управо чине и на примеру Либије, али уз употребу авијације којој такође постепено нестају ресурси нарочито уколико имамо у виду тзв. паметно

Копнена интервенција НАТО у Либији: реалност или фикција?

Пише: Владимир Јевтић
четвртак, 23 јун 2011 20:55

оружје, односно прецизно навођене пројектиле. Сама чињеница да су се САД повукле из активног учествовања у агресији на Либију говори за себе, а тешко је поверовати у то да је јавност Италије или Француске спремна да шаље своје војнике у либијску пустињу где ће се суочити са оштрим отпором локалних племена која су углавном наклоњена Гадафију. Дакле, о ком народу либије адмирал уопште и говори када је огромна већина племенских вођа стала уз Гадафија, а не побуњенике?

С друге стране, либијски лидер Моамер Гадафи наставља да у својим изјавама пркоси агресији: "нема више никаквог споразума пошто убијате нашу децу и унукe... Ми смо пред зидом, а ви (Запад) можете да се повучете. Ничега се не плашимо. Не тражимо ни да живимо, ни да се спасемо", изјавио је Гадафи истовремено осудивши "крсташки рат" Запада против муслиманских земаља чија су мета цивили и деца. [5]

Веома је занимљива чињеница да се чак и Шведска, која није ђланица НАТО пакта, укључила у агресију против Либије тако што је снагама НАТО послала ескадрилу својих најсавременијих авиона типа "Јас-39 Грипен". [6] Ово питање захтева анализу јер се разложно можемо запитати које интересе Шведска намерава да оствари овим својим поступком. Једини разлог би могло да представља испитивање борбених карактеристика авиона Грипен у условима непостојеће противваздушне одбране, али уколико је то заиста тако, онда се глобално читав свет претворио у полигон за тестирање новог оружја, а при томе УН су изгубиле сваки кредибилитет, што је манифестовано непостојањем било каквих правних начела и међународних норми које регулишу односе међу државама. Да ли би и Шведска слала своје војнике у некој новој хипотетичкој "пустињској олуји"? То је тешко очекивати и шансе за то су још и мање него у случају Италије или Француске, јер би се у случају копнене интервенције јавно мњење ових земаља врло брзо подигло на ноге нарочито када из либијске пустиње буду почели да пристижу ковчези прекривени заставама поменутих земаља. Чини се да САД можемо одмах отписати када је у питању евентуална копнена интервенција у Либији јер је администрација председника Обаме већ најавила да ће повући своје трупе из Авганистана заједно са Француском. У некој хипотетичкој ситуацији ово повлачење би се могло сматрати класичним прегруписавањем снага за дејство у другим земљама попут Либије или Сирије, али као што смо поменули западном јавном мњењу је доста рата и тако нешто не би требало очекивати. Другим речима, НАТО пакт се у Либији налази у једној прилично незавидној позицији јер, уколико буде престао са бомбардовањем он ће практично признати пораз, међутим, ситуација на терену нам говори да ће НАТО снаге, упркос употреби и борбених хеликоптера, тешко испунити примарни циљ, а то је рушење Гадафија с власти. Бомбе НАТО пакта сваким даном доносе нова разарања и изазивају страдање недужног цивилног становништва тако да ће Алијанса пре или касније морати да осмисли излазну стратегију из Либије. Подвучимо и чињеницу да упркос томе што

Копнена интервенција НАТО у Либији: реалност или фикција?

Пише: Владимир Јевтић
четвртак, 23 јун 2011 20:55

Кина или Русија нису уложиле вето у Савету безбедности при изгласавању резолуције о забрани летења постоје мале шансе да ће благонаклоно посматрати евентуално искрцавање НАТО трупа у Бенгазију.

---

[1] <http://www.politika.rs/rubrike/Svet/Sibirska-nafta-nije-opste-dobro.lt.html>

[2] <http://www.politika.rs/rubrike/Svet/U-NATO-napadima-u->

<Libiji-greskom-pogodjeni-pobunjenici.lt.html>

[3] <http://www.rts.rs/page/stories/ci/story/2/%D0%A1%D0%>

<B2%D0%B5%D1%82/908914/%D0%9F%D0%BE%D0%B1%D1>

<%83%D1%9A%D0%B5%D0%BD%D0%B8%D1%87%D0%BA%>

<D0%B0+%D0%BE%D1%84%D0%B0%D0%BD%D0%B7%D0%B8%>

<D0%B2%D0%B0+%D0%B7%D0%B0%D1%83%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%B2%D>

<1%99%D0%B5%D0%BD%D0%B0.html>

[4] <http://avijacija.com/?p=1214#comment-325>

Копнена интервенција НАТО у Либији: реалност или фикција?

Пише: Владимир Јевтић
четвртак, 23 јун 2011 20:55

---

[5] <http://www.nspm.rs/hronika/moamer-gadafi-porucio-narodu-da-se-ne-predaje.html>

[6] <http://www.nowlebanon.com/NewsArchiveDetails.aspx?ID=279590>